

Raport narativ

Ospedale Pediatrico Istituto Giannina Gaslini, Genova

Numele meu este Avram Andreea-Cristina și sunt studentă în anul V la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara, iar în vara anului universitar 2020-2021, am avut oportunitatea de a participa într-o mobilitate de plasament Erasmus+ în Genova, Italia.

Am ales să aplic la Istituto Giannina Gaslini, cel mai mare spital pediatric din nordul Italiei, atât datorită renumelui spitalului, fiind unul dintre cele mai bune spitale pediatrice din Europa, dar și datorită faptului că, luând în considerare contextul pandemic, era singurul spital care accepta studenți străini în practica prin intermediul programelor Erasmus.

Procesul de aplicare și acceptare a fost ușurat de faptul că spitalul are în structura sa un departament dedicat relațiilor internaționale, astfel încât am putut lua legătura cu doamna Lena Cosulich, dânsa fiind cea care mi-a trimis toate documentele necesare și a facilitat demersurile. Cu toate acestea, întreg procesul este relativ lung și necesită multă răbdare și perseverență din partea studenților care doresc să aplice pentru o mobilitate de plasament.

La începutul lunii iunie, am primit acceptul din partea dr. Maurizio Marasini, șeful departamentului de cardiologie pediatrică, din cadrul Institutului Giannina Gaslini, urmând ca, timp de două luni, să îmi desfășor activitatea în secțiile de cardiologie și cardiochirurgie. Ca structură, spitalul cuprinde 20 de pavilioane unite prin căi de acces interne și un tunel subteran folosit pentru transportul pacienților, cuprinde, de asemenea, spații verzi destinate pacienților, fiind poziționat în apropierea mării.

Experiența mea în cadrul spitalului a debutat printr-un consult de medicina muncii unde mi-au fost examinate documentele necesare admiterii în spital, urmat de o vizită a secției de cardiologie pediatrică unde asistenta șefă mi-a prezentat succint departamentul, organizarea lui și personalul medical.

Programul zilnic începea la ora 8 prin raportul de gardă în care doctorii, dar și rezidenții care lucrau în secțiile de cardiologie și cardiochirurgie prezentau evoluția pacienților internați, discutau eventualele opțiuni terapeutice, prezentau cazurile care urmau să fie interesante pe secție, astfel încât fiecare doctor cunoștea pacientul și împreună puteau decide care era opțiunea terapeutică optimă pentru fiecare copil. Această întâlnire dura între 30 de minute și o oră în funcție de numărul de pacienți internați în momentul respectiv. Urma vizita, la care participam împreună cu medicul de gardă și rezidenții care își desfășurau stagiul de cardiologie pediatrică. Începeam de obicei prin examinarea obiectivă completă a pacienților internați în zona de semi-terapie intensivă a departamentului (zonă în care se aflau copii care necesitau o urmărire mai detaliată), continuam cu examinarea copiilor care erau internați, iar la final verificam monitoarele ce înregistrau semnele vitale ale pacienților. La finalul vizitei, orice modificare era consemnata în foaia de observație a pacientului. Acest proces era digitalizat, spitalul având 3 programe diferite: unul în care doctorii notau întreg parcursul pacientului de la internare până la externare, atașând examenele și investigațiile realizate, un program în care scriau terapia fiecărui pacient astfel încât asistentele puteau gestiona foarte ușor schema de tratament și un alt program în care erau încărcate toate investigațiile imagistice efectuate. Au realizat o baza de date foarte bogată la care aveau acces doctorii din toate departamentele spitalului.

În fiecare zi am avut posibilitatea de a întâlni cazuri interesante, multe cu un grad de complexitate relativ înalt, deoarece, fiind un spital atât de mare și cuprinzând toate specialitățile medicale, cazurile care nu reușeau să fie tratate în alte unități erau transferate aici. În ultima săptămână de practică, am putut să consult pacienți care sufereau de cardiopatii congenitale grave, netratate, care proveneau din Iraq și care, prin intermediul unei fundații, au fost tratați în Genova.

În plus, am avut oportunitatea de a asista la numeroase intervenții chirurgicale cardiace, de a învăța tot ce ține de examinarea obiectivă a nou-născutului, a copilului, de a realiza ecografie cardiacă pacientului pediatric.

Am avut oportunitatea de a lucra două luni alături de oameni calzi care m-au primit cu brațele deschise și m-au integrat în colectivul lor, doctori cu o experiență profesională extrem de bogată care reușeau să își găsească timp să răspundă la toate întrebările, în ciuda programul extrem de aglomerat. Datorită lor, am reușit să devin un viitor medic mai competent.

Pe lângă experiența trăită la spital, cred ca partea culturală a Genovei este la fel de importantă pentru a putea descrie cu adevărat această mobilitate. Genova este unul dintre cele mai frumoase orașe pe care le-am vizitat și care are foarte multe lucruri de oferit, fiind încărcat de istorie și cu o arhitectură superbă. În timpul săptămânii, în fiecare zi după spital fie ne plimbam pe faleza sau mergeam la plaja, fie vizitam diverse muzee, sau pur și simplu ne plimbam prin oraș prin port, prin centrul vechi. În weekend, vizitam localitățile din jurul Genovei precum Rapallo, Camogli, Santa Margherita, Portofino, Cinque Terre, destinații care ne surprindeau de fiecare dată prin frumusețea lor.

Această experiență te schimbă, te fortează să ieși din zona ta de confort, te face să te desprinzi pentru o perioadă de tot ceea ce îți este familiar, de prieteni, de părinți și te pune în fața unei culturi diferite, unei lumi diferite în care trebuie să înveți să te integrezi, să te descurci. Ajungi să te cunoști foarte bine, să realizezi care îți sunt minusurile și cum poți să le compensezi și care îți sunt atuurile și felul în care în viitor poți să profiți de ele. Această experiență te învață să te descurci în tot felul de situații, te obligă să te adaptezi mai repede și la final ajungi să constientizezi că nu există limite în legătură cu lucrurile pe care le putem realiza.

